

Datum: 08.10.2026

Medij: NIN

Rubrika Politika

Autori: redakcija

Teme: Nezaposlenost

Napomena:

Površina: 1052

Naslov: Od egzaltacije do razočaranja - 5. oktobar, 26 godina kasnije

Strana: 14,15

ПОЛИТИКА

АНКЕТА НИН-а

Од егзалтације до разочарања - 5. октобар, 26 година касније

Сваког 5. октобра сетимо се оног из 2000. године који је ушао у историју Србије као дан великих промена. На питање шта данас мисле о том датуму, у анкети НИН-а одговарају кандидати за посланике на изборима 25. октобра Владимир Ђукановић, листа „Александар Вучић - Уједињена Србија“, Феђа Димовић, „Студентска листа“, Угљеша Марковић, листа „Ивица Дачић - Фактор стабилности“, Немања Девић, листа „Аутентична десница“, и Бранко Миљаш, листа „Европска Србија“

Владимир Ђукановић
„Александар Вучић - Уједињена Србија“

УНА ШАНДРО

Све оно што се догодило тог 5. октобра 2000. године сматрам да је донело несагледиве последице по српске националне интересе - кроз пљачкашку приватизацију уништили смо економску супстанцу државе, разорили смо наша привредна друштва, банке, стотине хиљада људи остало је без посла. Изручили смо комплетна политичка и војна руководства СРЈ,

Републике Србије, Републике Српске и Републике Српске Крајине Хашком трибуналу и ослободили албанске терористе. Доживели смо да нас прогласе геноцидним народом, јер испаде да смо извршили тзв. ограничени геноцид у Сребреници, извињавали смо се свима у окружењу који су нас убијали и протеривали, али само се нама нико ни за шта није извињивао. Дочекали смо да се Црна Гора на покраденом референдуму одвоји од Србије, да Косово званично добије признање од већине оних који су рушили Милошевића и финансирали 5. октобар. Дobili смо људе који су без икакве перспективе да се запосле закивали своје руке у летвице и секли из протеста прсте, раднике који се везују ланцима за мостове, оне који су се због избацивања са посла одлучивали да изврше самоубиства, рекордну незапосленост, исплате плата и пензија тако што смо подизали потрошачке кредите под језивим каматама

у иностранству, тотални крах динара, негативан БДП... Могло би до сутра да се набраја све оно најгоре што нас је снашло због наше наивности, која је ипак била плод промашене политике коју је Милошевић водио и серије изгубљених сукоба, санкција, изолације и економске бесперспективности. Заправо, данас када после 26 година анализирам зашто је сва та трагедија морала да нам се догоди, само је један одговор - онако се више није могло. Не размишљајући шта нам доноси „увођење демократије“ и лаж да нас на мађарској граници чека шест милијарди долара само да срушимо Милошевића, наивно смо срушили нешто што не ваља и довели нешто што је било још горе. Тада то нисмо знали и били смо млади и глупи, што данас више нисмо и верујем да добро схватамо колико смо сами себе закопали због наивности коју смо испољили 5. октобра. Ово што говорим посвећено је

Datum: 08.10.2026

Medij: NIN

Rubrika: Politika

Autori: redakcija

Teme: Nezaposlenost

Napomena:

Površina: 1052

Naslov: Od egzaltacije do razočaranja - 5. oktobar, 26 godina kasnije

Strana: 14,15

неким новим генерацијама да не буду тако лакомислене.

Данашња Вучићева Србија отворена је према свима и економски показатељи су нам никад бољи, животни стандард такође, незапосленост на рекордно ниском нивоу, никад више инвестиција, никад јача и модернија војска, инфраструктура која се сваки дан гради, посебно путна... Наша међународна позиција је само да се Вучићу скине капа, јер има врхунске односе са свим земљама на свету, па и са онима које су у најдиректним сукобима.

У периоду пре 5. октобра били смо под најригіднијим санкцијама, бензин смо куповали на кантице, цигарете на картонима, изгубили смо ратове, имали смо чак и бомбардовање и председника који нигде није могао да изађе, јер му је на правди бога била на леђа натоварена хашка оптужница. Таква земља није имала никакву перспективу и то је било оно што је народ хтео да мења, не схватајући да том променом по сваку цену добија нешто још горе. Дакле, данас после 26 година може се рећи да је 5. октобар био дан српске трагедије и велике наивности. Но, очито је та трагедија морала да се догоди, како би данас били далеко рационалнији и паметнији. Човек се на грешкама учи, а многи из моје генерације који су ми тада замерали што нисам желео да гласам за ДОС, данас ће листом гласати за Вучића, јер су одрасли, постали су озбиљни и породични људи и нису више наивни. Уосталом, историја је учитељица живота, бар су нас тако учили у школи.

Феђа Димовић

„Студентска листа“

УРОШ АРСИЋ

С ове тачке гледишта, 5. октобар делује као пропуштена шанса. Политичке партије од којих смо очекивали да донесу неопходне промене нису то успеле, стари режим није демонтиран и данас имамо ову погубну политику на власти. Овај режим успео је да споји оне који су били у првим редовима пред Скупштином 5. октобра и оне који су животом тада бранили Милоше-

вићеву власт, људе који су комунисти и традиционалисти, људе који желе у НАТО и оне који се куну у мајку Русију, а везивно ткиво свима њима је оно разорно ткиво за српско друштво, а то је корупција, односно, народски речено, пљачка. Сада на овим изборима 25. октобра имамо последњу шансу да исправимо све грешке које су учињене пре 26 година. Време је да сване 26. октобар који ће донети све оно што нам је 6. октобар остао дужан. Време је да извршимо промене након којих ће систем радити тако да ће понављање истих образаца из прошлости бити незамисливо и неспроводиво. Нама није потребна само смена режима, већ је потребна промена односно поправка система, тако да он буде праведан, поштен и једнак за све. У томе ћемо успети, јер се за слободу боримо сами, без трулих компромиса. Студенти побеђују, јер Србија не сме да изгуби!

Угљеша Марковић

„Ивица Дачић - Фактор стабилности“

Посматрајући са ове дистанце, 5. октобар је датум који представља неверена надања и очекивања услед неиспуњених обећања тадашњих опозиционих политичких актера. Након тог дана, отворена су врата капитализму у свом најсуровијем облику, који је пратила неконтролисана приватизација државних фабрика и предузећа, уз преко пола милиона људи који су остали без својих радних места.

Смена власти на улицама је нешто што не би смело да се понови у будућности.

О својој судбини требало би да суверено одлучују грађанке и грађани Србије на изборима, а на политичким субјектима је да то за њих буде Свето писмо. Као народ треба да извучемо поуке из прошлости и да не дозволимо да нас спољни фактори својим манипулацијама убеђују да нас воле више него што ми поштујемо и волимо себе. Зато сматрам да су нам преко потребни стабилност, мудрост и „хладна“ глава како бисмо у будућ-

ности избегли да по други пут паднемо на испиту.

Немања Девећ

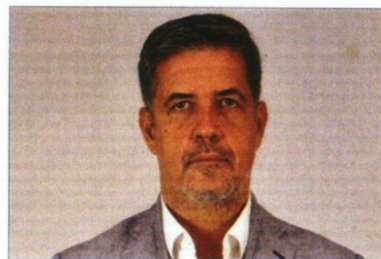
„Аутентична десница“

Као и други значајни датуми који представљају вододелницу историје, и 5. октобар има своје лице и наче. Живи у „две половине сећања“ једног истог народа. Док га једни готово еуфорично гледају као револуцију и празник демократије, други га сматрају почетком колонизовања и распродаје Србије. У грађанској Србији често се превиђа да се на овај историјски тренутак гледало као на неку врсту националног устанка, што се види и по барјацима и симболима који су се вијорили испред скупштине. У националној Србији пак нерадо се говори да су за националним у скупштину ушли и неки други барјаци, мање видљиви и мање упадљиви, а који су дали идеолошки печат неуспелој револуцији. Чињеница је да су скоро сва очекивања од промена 5. октобра у међувремену изневерена.

Бранко Миљуш

„Европска Србија“

Србија данас живи хорор филм у режији осуђеног злочинца Војислава Шешеља и његовог најбољег ученика Александра Вучића. Пре 26 година, 5. октобра ту политику победили су грађани Србије и Србија се отворила према Европи и свету. Данас ризикујемо поновну изолацију и странпутицу којом нас воде у правцу Русије. Ми то не смемо дозволити. Лекције 5. октобра су врло једноставне – само Европска Србија је гаранција нормалног живота свих грађана у Србији.

